

7) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Lønforhold m. v. ved de Skoler i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, der overtages af Staten.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁰.

22de Møde.

Tirsdag den 18. Juni Kl. 1.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Oksekød.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (*Rode*): De ærede Medlemmer, der paa Partiernes Vegne i Gaar førte Ordet, har jo alle udtalt sig for Fortsættelse af den Huslejelovgivning, som i nogle Aar under Krigen har eksisteret her i Landet som i de fleste andre neutrale Stater. Dog har der været nogen Forskel i Opfattelsen af denne Lovgivnings Principper, hvor vidtgaende den skulde være, og ogsaa om denne Lovgivnings Varighed. Det fremgaar dog af Udtalelserne, at der ingen Uoverensstemmelse er om, at Lovgivningen maa opretholdes, saa længe de nuværende overordentlige Forhold bestaar, og dette er yderligere af det konservative Folkepartis Ordfører forklaret derhen, at det ikke er selve Krigen, men overhovedet de overordentlige Forhold, som staar i Forbindelse med denne, der begrundet Nødvendigheden af Husleje-

lovgivningen. Det er saaledes mere Betoningen af Spørgsmaalet om Varigheden, som er noget forskellig fra de forskellige Sider. Navnlig det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager), der er Venstres Ordfører, har betonet, at Varigheden maa blive kortest mulig. Jeg tror, at det vil være rigtigt at betone overfor Offentligheden, at Varigheden af disse Loves Gyldighed ikke kan ventes at blive overmaade kort, og derfor vilde jeg ønske, at Rigsdagen kunde tiltræde den Opfattelse, som den foregaaende Boligkommission og altsaa nu Indenrigsministeriets raadgivende Boligudvalg, hvor sagkyndige fra alle Partier har haft Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal rent sagligt, har givet Udtryk, idet det nemlig anbefaler, at denne Lovgivning nu skulde forlænges med et noget større Antal Maaneder, end det har drejet sig om ved de tidligere Revisionsforslag. Dette har Ministeriet taget Hensyn til ved Lovforslagets Affattelse. De Udtalelser, som er faldet saavel fra konservativ Side som fra Venstres, lader i Virkeligheden ingen i Tvivl om, at denne Lovgivning ikke kan bortfalde inden Udløbet af det Tidsrum, som her er bragt i Forslag, nemlig inden 1. April 1921. Ingen kan, saaledes som Forholdene i Verden er, nære mindste Tvivl om, at de nuværende Forhold paa Boligomraadet her i Landet ikke i Løbet af tre Aar kan undergaa saadanne Forandringer, at Huslejelovgivningen kan ophøre, med andre Ord: Varigheden maa strække sig ud over et saadant Tidsrum. Derom vil der i Virkeligheden ikke være Tvivl i Rigsdagen, og derfor vilde det forekomme mig hensynsfuldest overfor alle Parter at fastholde dette, som man utvivlsomt maa erkende, og give Lovgivningen den Fasthed, som den maa have. Dens Midlertidighed er jo betonet ikke mindst derved, at den ophører til en bestemt Dato. Men jeg kan ikke se nogen Aarsag til at lade denne Dato indtræde tidligere, end nogen vil mene, at Lovgivningen kan ophøre. Jeg maa i alt Fald antage, at jeg fra konservativ Side kan finde nogen Tilslutning til denne Tanke, eftersom et Medlem af det konservative Parti, siddende i Boligkommissionen, har taget Ordet for, at Lovens Gyldighed skulde forlænges til det angivne Tidspunkt. Fra deres Side, som ønsker en kortvarigere Frist, kan man anføre, at der stadig vil fremkomme Ønsker om Ændringer, om Revisionsbestemmelser og saa fremdeles. Men jeg skulde tro, at det er rigtigt, hvad alle sagkyndige, der har be-